

måske oven i købet har den opfattelse, at det også er meget bedre at gøre det løbende, og at det også er bedre for statskassen.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge især regeringen, som jo har ansvaret for det: Kan man oppe i Brovst betale regninger hos slagteren med de nuller, der kommer til at stå på ejendomsværdiattesten? Skatteministeren mener jo, at hans nye ejendomsværdibeskatning godt kan betales af ingenting, for når det gælder hele talen om prisstigninger på fast ejendom, er sagen jo, at det ikke er andet end papir- eller edbmæssige stigninger. Men der er jo ikke nogen, der kan købe kartofler for den, i hvert fald ikke andre steder end måske i Brovst, og det betyder i realiteten, at alle de mange menneskers levelfod bliver nedsat år for år, for hvor skulle de ellers finde pengene?

Hvis man har den ideologi, at man vil beskutte gevinsten – og det kan man jo i og for sig være politisk enige i, eller det kan man være politisk uenige i, så det er slet ikke det, jeg forholder mig til – kender jeg ikke andre steder, hvor man beskatter gevinsterne, før de kommer til udbetaling. Men det her svarer jo til, at man sælger skindet, før bjørnen er skudt, og det synes man åbenbart godt man kan. Det kan man godt tillade sig, for det er jo bare boligejerne, og de er så rige, og de har genbelånt, og de har købt Mercedes'er. Men sagen er jo, at hvis vi ser på landets boligejere, er langt de fleste af dem jo helt, helt almindelige folk med helt almindeligt arbejde, og de har aldrig genbelånt. Og hvis de endelig har genbelånt en smule, er det enten, fordi der skulle et nyt tag på huset – og det er vel ikke helt ufornuftigt – eller det kunne jo også være, de har fået en bitte tilbygning, og det er vel i grunden heller ikke så ufornuftigt.

At der så er en lillebitte gruppe boligejere, som har lånt op og ned, konverteret op og ned og købt Mercedes'er, vil jeg da slet ikke afvise, og dem har jeg såmænd ingenting tilovers for. Men at gå hen og knække halsen på alle de andre synes jeg er for meget.

Jeg tror faktisk ikke, at den gruppe, som skatteministeren og jeg selv tilhører, har så meget imod at skulle undvære lidt, for det klarer vi nok. Men når vi ser på den generation, der kommer efter os, som sidder med to eller tre små børn, der går i daginstitution, bor i det storkøbenhavnske område og har måttet betale 1,7 mio. kr. for et 110 m² rækkehus og er nødt til at have to biler for at kunne få børnene på

daginstitution til høje priser – hvad skal de gøre? Hvad skal de overhovedet gøre?

En ting er, at de teknisk bliver insolvente på papiret, men hvis de skal kunne betale de afgifter, skatteministeren har tænkt sig at sende en opkrævning på, både på deres bolig og i øvrigt, skal de ud og have ekstraarbejde, og jeg må sige det, som det er: Regeringen kommer til at dokumentere med regneeksempler – også nogle, der er bedre end dem, den hidtil har præsenteret – at det, jeg nu står her og påstår, ikke er sandt, og at de mennesker ikke vil blive ramt.

Der er blevet sagt, at der er indbygget begrænsninger – jeg tror, det var hr. Morten Helveg Petersen, der sagde det. Ja, det er faktisk sådan, at der er indbygget nogle bremsekloster, så hvis ejendomsværdien stiger helt uhensigtsmæssigt, kan man dog i det mindste kun stige så og så meget. Men år 2000 er det også slut, hvis edb-maskinerne går i stykker, for så kører det efter de gamle regler.

I Fremskridtspartiet har vi også noteret os, at pensionisterne har man lige pludselig fået en særlig forkærlighed for at ramme. Jeg hørte godt tidligere en ordfører spørge mig, om jeg ikke havde lagt mærke til, at pensionstillæggene var blevet forhøjet. Jeg kunne stille et modspørgsmål til Socialdemokratiet: Hvorfor kan det være, at det er pensionstillæggene, som er indkomstafhængige? Hvorfor er det ikke grundbeløbet, der stiger?

Med alle de små, smarte tricks, man har lavet, har man nærmest kreeret en socialdemokratisk pensionist; men hvis pensionisten falder uden for den kategori, hvor man kun har 130.000 kr., skal han eller hun begynde at have aftrappet de reduktionsordninger. Hvis vi nu forestiller os en ganske almindelig tømrer, som i 1938 byggede sig en bungalow på ca. 100 m² med kælder i Lyngby eller Holte eller en anden landsby langt væk fra hovedstaden, vil en sådan bolig i dag falde uden for den socialdemokratiske model, og så vil tømreren altså begynde at få reduktioner. Den mand får en klar besked fra regeringen: Du kan få en enkeltbillet til plejehjemmet eller til en ældrebolig, hvis vi ellers har nogen. Men det er ikke rimeligt at behandle de mennesker, som aldrig har stiftet gæld, på den måde, for de bliver jo nemlig beskattet, hvad enten de har lån eller ej.

Det er det groveste element i dette forslag, og vi vil i Fremskridtspartiet simpelt hen kræve at få dokumenteret med regneeksempler, at vores påstande ikke er korrekte, og at regeringen har